

Stefan Wesołowski

Dolice, woj. szczecińskie. Stanowisko 40

Informator Archeologiczny : badania 13, 59-60

1979

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ceramiczny /dominacja fragmentów naczyń grubościennych z ornamentem brzdowym/ i krzemienisty /odłupki i wióry z krzemienia miejscowego/ pozwala jedynakowo osadzić w szerokich ramach chronologicznych przedtem okresie IV/V i V epoki brązu.

Badania będą kontynuowane.

DOLICE
woj. szczecińskie
Stanowisko 40

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury
Materialnej
Zakład Archeologii Nadodrza

Badania prowadził mgr Stefan Wesołowski. Finansował IHKM PAN. Czwarty sezon badań. Cmentarzysko kurhanowe kultury łużyckiej z IV okresu epoki brązu.

Badania wykopaliskowe prowadzone w rejonie Dolic- mające na celu rozpoznanie osadnictwa z epoki brązu i okresu halstackiego w wybranym mikroregionie nad Małą Iną - koncentrują się obecnie na zespole cmentarzysk kurhanowych o zbliżonej metryce, a zarazem reprezentujących przypuszczalnie jednostkę demograficzną.

Do systematycznych badań wykopaliskowych wytypowano grupę kilkunastu kurhanów, zlokalizowaną na zachodnim skraju cmentarzyska. Przebadano powierzchnię 230 m² z dwoma kurhanami i przestrzeń między kurhanową /jeden grób/.

Kurhan 1. Kopulasty pagórek o kolistym obwodzie, średnicy 8 m i wysokości względnej 1,20 m, posiadał konstrukcję kamienną-ziemną. Osnowę kurhanu stanowił krąg zbudowany z dwóch poziomów kamieni. W części centralnej kurhanu znajdowała się komora grobowa o wymiarach 1,20 x 1,60 m, zbudowana z trzech bloków kamiennych i płyty przykrywającej. Od strony południowej wejście do komory zabezpieczała ułożona ukośnie płyta i wystąpiły dwa rzędy kamieni promieniście rozchodzące się. Wstępnie, powyższą konstrukcję określamy jako korytarz prowadzący do komory grobowej. Wewnątrz komory grobowej znajdowały się dwa groby ciałopalne popielnicowe usytuowane piętrowo.

Kurhan 2. W rzucie poziomym kolisty o średnicy 7,70 m i wysokości względnej 0,80 m, zbudowany z płaszczy kamiennych przewarstwionych gliną. Podstawę kurhanu tworzył krąg kamienny. W płaszczy kurhanu wystąpiły pojedyncze ułamki naczyń glinianych. Komorę grobową, położoną centralnie na poziomie osnowy kurhanu, tworzyły pionowo ustawione płyty kamienne. Komora miała nieregularne wymiary 0,90 x 0,80 m i głębokość 0,40 m i nie posiadała płyty przykrywającej, a jej dno wyłożone było płytami kamiennymi. Wewnątrz komory grobowej wystąpiły przepalone ludzkie szczątki kostne /bez zawartości stosu ciałopalnego/ oraz naczynko gliniane.

Grób L. Na zewnątrz kurhanu 2 odsłonięto bruk kamienny z rysują-

cymi się wieńcami kamiennymi o średnicy 0,50 m. Eksplorując jeden z powyższych wieńcy odsłonięto ciałopalny grób popielnicowy, którego obwarowana kamieniami popielnica została obsypana szczątkami stosu ciałopalnego.

Badania będą kontynuowane.

DUCZÓW MAŁY, gm. Wołczyn
woj. opolskie
Stanowisko F

Konserwator Zabytków
Archeologicznych w Opolu

Badania prowadzili mgr Klemens Macewicz, mgr Gertruda Martyniak, mgr Sylwia Wuszcza, Finansowała Rolnicza Spółdzielnia Produkcyjna w Duczowie Małym. Drugi sezon badań. Osada kultury łużyckiej z epoki brązu i omentarzysko kultury przeworskiej z okresu lateńskiego.

Na wniosek inwestora budowy bazy hodowlanej /owczarni/ w Duczowie Małym przeprowadzono ratownicze badania wykopaliskowe na terenie przewidzianym pod zabudowę na powierzchni około 30 arów.

Odsłonięto i przebadano łącznie 150 obiektów, w tym 146 jam związanych z osadnictwem ludności kultury łużyckiej. Górne zarysy jam ukazywały się na głębokościach od 30 do 55 cm. Wypełniska miały różną miąższość - od kilkunastu do 120 cm, zawierały jedynie ułamki naczyń glinianych.

W środkowej części badanego terenu odkryto 4 pochówki ciałopalne jamowo-popielnicowe kultury przeworskiej. Wszystkie były częściowo uszkodzone. W jednym zachowały się szczątki wyposażenia w postaci fragmentów kilku naczyń glinianych, 1 noża żelaznego i uszkodzonej zapinki żelaznej. W pozostałych grobach wystąpiły wyłącznie fragmenty naczyń glinianych.

Materiał znajduje się w Muzeum w Kluczborku.

Kontynuacji badań nie przewiduje się.

GRZYBIANY
woj. legnickie

patrz
okres halstański

GRZYBOWA GÓRA, gm. Hirzec
woj. kieleckie
Zespół stanowisk "Rydno"

patrz
paleolit i mezolit

JĘDRYCHOWICE
woj. opolskie
Grodzińsko II

patrz
neolit